

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška a soudců JUDr. Petra Průchy a Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobkyně: **L. M.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalované č. j. x ze dne 22. června 2012, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 17. září 2013, č. j. 72 Ad 41/2012 - 126,

t a k t o :

- I. Návrh žalobkyně na ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti **s e z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost žalobkyně **s e o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení č. j. x ze dne 7. března 2012 byl žalobkyni podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky, které byly v návěti uvedeným rozhodnutím žalované zamítnuty. Toto rozhodnutí napadla žalobkyně žalobu ze dne 29. srpna 2012 u Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci, v níž se domáhala jeho zrušení a vrácení věci k dalšímu řízení. Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci napadené rozhodnutí rozsudkem ze dne 17. září 2013, č. j. 72 Ad 41/2012 - 126, zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) „žádost o jeho zrušení“ ze dne 24. července 2016, následující den podanou k poštovní přepravě a doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 26. července 2016, obsahově tedy kasační stížnost. Spolu s ní požádala o prominutí zmeškání lhůty, o přiznání odkladného účinku, o osvobození od soudních poplatků, ustanovení advokáta a přednostní vyřízení.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnost byla podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v takovém případě může být soudem meritorně projednána.

Podle § 106 odst. 2 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je však zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle odstavce 4 citovaného ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu, nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle § 54 odst. 3 s. ř. s. (srov. též § 54 odst. 5 s. ř. s.) se rozsudek doručuje do vlastních rukou účastníkům řízení a dále osobám na řízení zúčastněným. Má-li podle § 42 odst. 2 s. ř. s. účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci, s výjimkou písemností, které účastníkům či osobám zúčastněným na řízení ukládají něco osobně vykonat. Ve smyslu § 42 odst. 1 s. ř. s. doručuje písemnosti způsoby uvedenými v předmětném ustanovení soud.

Nejvyšší správní soud předesílá, že stěžovatelka napadla uvedený rozsudek již podruhé. Její první kasační stížnost ze dne 15. prosince 2013 byla také pro opožděnost usnesením Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ads 94/2013-13 ze dne 15. ledna 2014 odmítnuta. Nejvyšší správní soud tehdy v usnesení uvedl, že „na závěru o opožděnosti kasační stížnosti nemůže nic změnit ani tvrzení stěžovatelky, že jí byl rozsudek doručen prostřednictvím poštovní přepravy až dne 12. prosince 2013. Ze stěžovatelkou předložené dodejky vyplývá, že stěžovatelka byla dne 12. prosince 2013 seznámena s písemným vyhotovením rozsudku, které jí jako odesílatelka poštovní zásilky zaslala její právní zástupkyně. Lhůta pro podání kasační stížnosti se však stěžovatelce odvíjela od okamžiku doručení napadeného rozsudku právní zástupkyni ve věci rozhodujícím soudem (§ 42 odst. 1 a 2 s. ř. s.); doručování mezi právní zástupkyní a jí zastupovanou stěžovatelkou není pro posouzení včasnosti kasační stížnosti relevantní.“.

Nejvyšší správní soud tehdy také ze spisu Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci zjistil, že „stěžovatelce byla na vlastní návrh usnesením Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci č. j. 72 Ad 41/2012-76 ze dne 17. dubna 2013 ustanovena jako zástupkyně z řad advokátů dle § 35 odst. 8 věty první s. ř. s. JUDr. Petra Jakešová, Ph.D., advokátka, se sídlem Schweitzerova 116/28, 779 00 Olomouc. Podle doručky založené na č. l. 122 spisu krajského soudu byl napadený rozsudek právní zástupkyni stěžovatelky doručen do datové schránky v pátek dne 4. října 2013. Tímto úkonem stěžovatelce počala běžet lhůta pro podání kasační stížnosti dle § 106 odst. 2 věty první s. ř. s., přičemž posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti byl pátek dne 18. října 2013 (§ 40 odst. 1 věta první a odst. 2 s. ř. s.).“.

Tehdejší kasační stížnost proto byla shledána opožděnou.

pokračování

Na těchto závěrech samozřejmě nemůže nic změnit ani nyní, ještě opožděnější kasační stížnost z 24. července 2016. Nejvyšší správní soud proto i tuto novou kasační stížnost, nemaje jiné možnosti, podle § 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s. odmítl.

K žádosti o prominutí zmeškání lhůty Nejvyšší správní soud poznamenává, že podle § 106 odst. 2 věty poslední s. ř. s. „*zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout*“, zákon to tedy Nejvyššímu správnímu soudu zakazuje, stěžovatelce proto vyhovět nelze. Bezpředmětnou je žádost stěžovatelky o osvobození od soudního poplatku, neboť řízení ve věcech důchodového pojištění je od soudních poplatků osvobozeno ze zákona, Nejvyšší správní soud ani stěžovatelce žádný soudní poplatek nepředepisoval.

Návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů Nejvyšší správní soud zamítl, neboť z výše uvedeného je zřejmé, že kasační stížnost je zjevně bezúspěšná, tudíž k ustanovení advokáta není splněna zákonná podmínka (§ 36 odst. 3 s. ř. s.); jednoznačný a zřejmý závěr o opožděnosti kasační stížnosti by ani ustanovený advokát nemohl jakkoli zvrátit.

O přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť bezodkladně rozhodl o kasační stížnosti samé, tudíž se stal návrh na přiznání jejího odkladného účinku bezpředmětným.

Dle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Nejvyšší správní soud doplňuje, že stěžovatelka ani tak neutrpí žádnou újmu na svých právech. Napadeným rozsudkem bylo zrušeno původní rozhodnutí žalované. Žalovaná ve věci poté znovu rozhodla rozhodnutím ze dne 25. listopadu 2013, č. j. x, toto rozhodnutí stěžovatelka napadla správní žalobou, kterou Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci zamítl rozsudkem ze dne 25. srpna 2015, č. j. 72 Ad 47/2013 – 178. Tento rozsudek i rozhodnutí žalované ze dne 25. listopadu 2013 však byly ke kasační stížnosti stěžovatelky zrušeny rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 2. února 2016, č. j. 8 Ads 146/2015 - 36, a věc byla žalované vrácena k dalšímu řízení. O invalidním důchodu stěžovatelky tedy žalovaná stále vede řízení a nemá žádný smysl napadat opravnými prostředky rozhodnutí soudu o přezkumu rozhodnutí žalované, který již bylo dávno zrušeno a nahrazeno jiným, později také zrušeným. Všechna svá práva může stěžovatelka uplatňovat v běžícím řízení před žalovanou, popř., bylo-li již rozhodnuto, v řízení před soudem, bylo-li nebo bude-li k řádné a včasné žalobě stěžovatelky zahájeno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. srpna 2016

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu